

Uit een werk van de zalige Christian de Chergé († 1996)*

Na de euforie van de overwinning van Allerheiligen,
worden we vandaag uitgenodigd
om de meer tragische keerzijde van de medaille te bekijken,
met dat gelaat van ellende en lijden, van veroudering en dood
dat we maar al te goed kennen.

Van wie is dan deze beeltenis van de dood?

Het antwoord is daar, op het gelaat van elk van ons,
dat reeds gemerkt is met de weerschijn van stof.

Het is van de mens, het is het onze.

Het verwijst mij naar mijzelf.

En ik weet dat ik de andere kant
van de medaille niet kan bereiken
zonder mij op mijn beurt te laten verstarren op die kant,
die tegelijkertijd zo menselijk en zo misvormend is.

De verlaten en onherbergzame kant,
de ijzige kant van de maan.

Van wie is deze beeltenis van de dood?

Het heilig Aanschijn van Jezus Christus.

Sinds we het hebben aanschouwd op het Kruis,
kunnen we antwoorden

met het geloof van de honderdman,
en van elk van onze overledenen getuigen:

"Die was waarlijk zoon - dochter van God."

Wonderbaar mysterie van eenheid met die Mensenzoon
die door de dood heenging

om ons het beste van God te openbaren,
die God die de mens niet kan zien zonder te sterven.

Wanneer de liefde zich meester maakt van de dood,
wordt het leven getransfigureerd.

Als we voortaan de dood in de ogen kijken,
vergeten we al onze wederwaardigheden.

We worden als het ware van de aarde opgeheven,
en bereid alles te belijden

dat ons weerhoudt op de terugweg naar huis.

Van wie is deze beeltenis van het leven?

Ze is de beeltenis van God zelf,
op het gelaat van elk van ons.

En wanneer de dood zich vereenzelvigd met die adem
die men het laatst uitblaast

laat ze zich volledig inademen
door die andere Adem

die murmelt: "Kom naar de Vader"!

* Christian de Chergé ocs, *L'Invincible Espérance*, p. 273-276. Parijs Bayard Éditions 1997.